

Piis Manibus

*Nobilitate Generis & Virtutum splendore supra sexum
fœmineum ornatiſſimæ*

DN. D O R O T H E Æ

Baumgarten /

Hæred. in Lipnic,

Anno 1693. die 25. Auguſti pie defunctæ, & 30. ejusdem menſis
ſolemniter tumulata,

ut & dolori

Nobiliffimi & Conſultiffimi

DN. JOHANNIS Baumgarten /

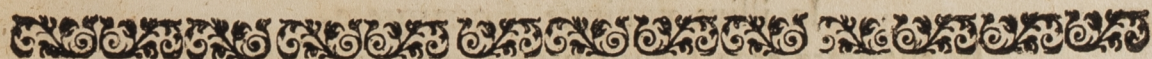
Secretarii Inclytæ Reipubl. Thoruniensis

optime meriti,

Aliorumque Conſanguineorum

Sacrum eſſe voluit

M. MARTINUS Böhmi / Gymn. P.P. & Viſit.

E Chalcographia Thoruniensi

Imprimebat Johannes Balthasar Bresler.

Q^{ui}vis es.
Accumbe supplex saxo.
Vide & audi.

Volenti aperiā tumulum volens.
Hoc brevi conditur sarcophago
Matronarum splendor,
Viduarum honos,
Pudicitiae jubar,
Sanctimoniae templum,
Virtutum cumulus.

Heic jacere voluit, cum stare amplius non posset
DOROTHEA natalibus DORBOWSKIA
antiquae nobilitatis splendore, animi candore
& formae gratia
prae reliquis conspicua.

Multiplici etiam sobolis fecunditate
Margaritis, quae unam pariunt, felicior.
Digna cui glebae leves sint; Nam & ipsa
ne terrae gravis esset,
quotidie studuit.

Sed illiterata mors est, titulos non legit.
Caeca est, generis splendorem non videt.
Surda est, preces mortalium non audit.
Frugalem eam pingimus male:
plebejo non est contenta cibo,
ferculis Personarum nobilium
assuevit.

Communicavit cum Beata Baumgartiana
Natura sanguinem & pulchritudinem.
Virtus innocentiam & pietatem.
Fortuna divitias & subjectos.
Terra gloriam & obsequium.
Amor delicias & prolem.
Caelum beatitudinem & immortalitatem.
Quare ne putes extinctam esse
quae vel in senio floruit.

In muliebri corpore plures inerant
viriles animi.

In illius aequitate Aequatorem.
In charitate erga Deum proximumque, Torridam.
In Temperantia, Temperatam.
In Vitiis, Frigidam
cerneres Zonas.

LXIII. annos cum Deo ita egit, ut cœlo digna
cœlum inhabitaret.

Cum in Virtutum omnium speculum formata esset,
Hominum in oculis diutius versabatur,
Moresque mutari semper vidit, semper eadem.

DOROTHEAM nostram
Pietas, humanitas, modestia
his in terris fecissent immortalem,
nisi mortales essemus.

Alias inter mortales & mortuos
exiguum intervallum est;

Hi scilicet præeunt;

Illi sequuntur.

Quondam Magnifico & Nobilissimo Viro
DN. ANDRÆ von BAUMGARTEN

Regio Burggrabio

ProConsuli Thoruniensium

&

Judicii Terrestris Nobil. Culm. Assessori gravissimo
Nunc morti nupserat.

Ille ut duceret ad thalamum,
hæc ad tumulum.

Matrimonium quippe est Comico- Tragedia.

Multis nominibus pia, sed isthoc maxime,
quod Baumgartianum nomen assumptum in thala-
mum huic inferuerit tumulo.

Viduitatem suam non lugendo, sed legendo
sustinuit.

Sui Custos non deterior quam familiæ.

Deum ne improvisus adesset,

singulis horis expectavit.

Humanis implicata, divina non deseruit.

Vitia qua jejuniis, qua precibus, non tam

quia propinquaverant repulit,

quam ne propinquarent deterruit.

Maturis moribus nullum supervenit præcox fatum.

Christianæ perfectionis imago, etiam fulget

in ipsa mortis umbra æternis

virtutum facibus illustris.

In ingressu, progressu & egressu vitæ

quod mortale fuit, reliquit, ut quod

immortale est, consequeretur.

Momenta singula æterna fecit, ne ullum periret.

Nulla

Nulla est Virtus, quæ in non fuerit summa.
Nulla Peccati Originalis lab quam non emendaverit
vel fleverit.

Quomodo ergo mori potuit?

Quæ vivit
in Sobole, animis piorum,
imitatione bonorum omnium,
& ore totius Civitatis.

Vivit apud Superos, quia inferiora despexit.
Vidisti, Viator, dotes Nobilissimæ Matronæ,
Audi ultimum alloquium, quo dignatur posthumos.
Amici mei desinite quietem meam luctu rumpere.

Vixi, ut morerer.

Mortua sum, ut viverem.

Vobiscum victura demum, cum mortua mors fuerit.

Mœrori parcite.

Non perii, sed præii.

Non amissa, sed præmissa sum.

Vos solum omnes in hac tempestate reliqui
sola exivi.

Sepulchrum hoc meum licet vobis non sit pulchrum.

Mihi tamen hic cubare pulcherrimum est.

Gazas Perficas, Midæ thesauros, Cræsi divitias,
totius mundi quisquiliæ despicio,

Cum mihi Christus sit TO ΠΑΝ
& omnia in omnibus.

Sic vixi, ut vitæ pristinae me pœniteat minime.

Vos, charissima pignora,

si pias vitæ vestræ ordinabitis semitas,
nunquam aberrabitis a scopo.

Jam, Viator, tumultum claude,

& precare Dorotheæ nostræ

BEATAM RESURRECTIONEM!

Tu vero, quisquis es, ita mortem contemne,
quasi æternum victurus.

ita vitam compone,

quasi propediem moriturus.

os (O) os